

ved de første Udbrud i en Egn. Paabudet foreslaas udvidet til ogsaa at gælde for Snive. Det er vigtigt, at Veterinærfysikus straks bliver bekendt med Sagen, naar en Dyrlæge mener at staa overfor et Tilfælde af Snive i en Egn, hvor Sygdommen ikke vides at forekomme. Man foreslaar dernæst, at Meddelelsen skal sendes telegrafisk (eller telefonisk) til Veterinærfysikus i Stedet for til Ministeren.

Til § 5.

Ændringen af 1ste Punkt simplificerer paa en formentlig heldig Maade Spørgsmaalet om den Udstrækning, det offentlige Tilsyn skal have.

Ændringsforslaget om at begrænse det Omfang, i hvilket muligt smittede Besætninger skulle stilles under offentligt Tilsyn, til det der for de enkelte Sygdommes Vedkommende maatte blive fastsat af Landbrugsministeren, er fremsat for at kunne begrænse slige Foranstaltninger til det strengt nødvendige. Man finder det passende paa dette Sted at fastslaa den faktisk stedfindende Ordning, at Tilsynet som Regel overdrages til den Dyrlæge, som har truffet Sygdomstilfældet i sin Praksis (jfr. Aarsberetn. fra det vetr. Sundhedsraad 1891, S. 30).

Ændringen i Slutningen af Stykke 1, som henviser til at indhente Veterinærfysici Erklæring i de Tilfælde, hvor der rejses grundet Tvivl om Rigtigheden af Dyrlægens Diagnose, svarer formentlig bedre til de nu stedfindende Forhold, end de gamle Bestemmelser gør.

Det sidste Stykke af § 5 bør absolut ændres, idet „en særlig af Ministeren udsendt sagkyndig“ (i Regelen vel Veterinærfysikus) ikke vil kunne overtage Politimesterens Forretninger. Politimyndigheden kan ikke undværes. Vil man i et givet Tilfælde sikre sig en særlig kraftig og ensartet Fremgangsmaade overfor en Smitsot, vil det formentlig være naturligt at lade Amtmanden i Forbindelse med Veterinærfysikus overtage den administrative Ledelse af Sygdommens Bekæmpelse — dog naturligvis med Benyttelse af Politimyndighedernes Mellemlid ved Foranstaltningernes Gennemførelse. De foreslaaede Udtryk stemme overens med det, der i 1885 blev foreslaaet af den den Gang nedsatte Kommission, som foreslaar følgende: „I overordentlige Tilfælde, navnlig naar en Sygdom er udbredt til flere Jurisdiktioner, kan vedkommende Amtmand, eller saafremt Ministeriet maatte finde sig foranlediget til i den Anledning at udsende en

særlig Kommissær, da denne tager den administrative Ledelse af Sagen i sin Haand.“

Til § 6.

De indskudte Ord „efter Forhandling med Dyrlægen“ tilsigter at gøre det klart, at Politimesterens yderligere Paabud bør være sagligt begrundede.

De andre Ændringer i første Stykke sigter navnlig til at tilvejebringe den fornødne Lovhjemmel til ved Mund- og Klovesyge at kunne forbyde Fjernelse af Mælk, Huder og lignende samt af Heste, Hunde og Katte, om hvilke det kan omtvistes, hvorvidt de angribes af Sygdommen.

I andet Stykke foreslaas fjernet Forbud mod Indførsel af Svin i Tilfælde af Rødsyge, og der gives Mulighed for at tillade Indførsel af klobbærende Dyr i en Besætning, der er angrebet af Mund- og Klovesyge. Det er af og til af stor Betydning for Ejeren af en saadan Besætning at kunne indføre en Orne eller en Tyr for at faa Hundyrene bedækkede.

Tilføjelserne i 3die Stykke om Auktioner og fælles Græsange anser man for ret vigtige. Ved Svinedifteritis vil der formentlig saa godt som aldrig være Grund til at forbyde Markeder, og ved isolerede Udbrud af Mund- og Klovesyge er der ikke altid Grund til det. Der bør derfor være Mulighed for at unnlade det.

Forslaget til Ændring af Stykket om „Samlinger af Dyr“ tilsigter at gøre det tydeligt, at der er Hjemmel til at forbyde Grisehandel i Købmandsgaarde o. lign. i Tilfælde, hvor Torvehandel med Grise er forbudt, og ved Udtrykket „i andet Øjemed“ vil man give Hjemmel til at forbyde Afholdelse af „Afkomsfremstillinger“.

Ændringen i 5te Stykke foreslaas, fordi Landbrugets Organisationer i Betænkningen over Raadets Forslag til ny Instruks for Mund- og Klovesyge har foreslaaet at forlange Opvarmning til 90° C. Det maa dog erindres, at man ved Farveprøven ikke kan kontrolere, at Opvarmningen er gaaet ud over 80° C. Man finder det tilstrækkeligt at forbyde Udlevering af de omhandlede Produkter til Kreaturføde; der er ikke tilstrækkelig Grund til at formene Mennesker at nyde raa Mælk, fordi der i den paagældende Mejerikreds er optraadt et Tilfælde af Mund- og Klovesyge.

Den lille Ændring i 6te Stykke foreslaas for at gøre det tydeligt, at det ikke er Meningen at give enhver Ret til at skyde en løsgaaende Hund. I Slutningen